

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 14.6.2019 – Latte Villafranca SCRL, selvitystilassa, ym. v. Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Regione Veneto

(asia C-464/19)

(2019/C 357/10)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Latte Villafranca SCRL, selvitystilassa, Azienda Agricola Cordioli Cesarino e Noè società semplice, Cordioli Evaristo e Lore-dano società semplice, DZ, EA ja FB

Vastapuolet: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ja Regione Veneto

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuvatus kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa unionin oikeutta tulkittava siten, että jos jäsenvaltion lainsäädännön säännös on ristiriidassa asetuksen (ETY) N:o 3950/92 ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan 3 alakohdan kanssa, siitä seuraa, etteivät tuottajat ole velvollisia maksamaan lisämaksua, kun kyseisessä asetuksessa säädetyt edellytykset täytyvät?
- 2) Onko kuvatus kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa unionin oikeutta ja erityisesti yleistä luottamuksensuojan periaatetta tulkittava siten, että sellaisten henkilöiden luottamusta ei voida suojata, jotka ovat noudattaneet jäsenvaltion säätämää velvollisuutta ja hyötäneet kyseisen velvollisuuden noudattamiseen liittyvistä vaikutuksista, kun kyseinen velvollisuus on osoittautunut unionin oikeuden vastaiseksi?
- 3) Ovatko kuvatus kaltaisessa, pääasian kohteena olevassa tilanteessa 9.7.2001 annetun asetuksen (EY) N:o 1392/2001 ⁽²⁾ 9 artikla ja unionin oikeuteen sisältyvä "etu-oikeutetun luokan" käsite esteenä Italian tasavallan antaman asetuksen (decreto legge) nro 157/2004 2 §:n 3 momentin kaltaiselle jäsenvaltion säännökselle, jossa säädetään liikaa kannetun lisämaksun palauttamisessa sovellettavista erilaisista menettelyistä määräaikojen ja palautustapojen osalta erottamalla toisistaan tuottajat, jotka ovat luottaneet siihen, että unionin oikeuden vastaiseksi osoittautunutta kansallista säännöstä on noudatettava, ja tuottajat, jotka eivät ole noudattaneet kyseistä säännöstä?

⁽¹⁾ Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta 28.12.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92 (EYVL 1992, L 405, s. 1).

⁽²⁾ Maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.7.2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1392/2001 (EYVL 2001, L 187, s. 19).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione tributaria regionale per il Veneto (Italia) on esittänyt 17.6.2019 – Regione Veneto v. HD

(asia C-468/19)

(2019/C 357/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria regionale per il Veneto

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Regione Veneto

Vastapuoli: HD

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 36 artiklassa tarkoitettuja ”kulttuuriesineitä” yksilöittäessä sovellettava 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/60/EU (1) 2 artiklan 1 kohdassa säädettyä kriteeriä, jonka mukaan ratkaisevana on pidettävä sitä, miten jäsenvaltio on määritellyt ne kansallisessa lainsäädännössä?
- 2) Kattaako SEUT 36 artiklan ”kulttuuriesineille” tarjoama suoja direktiivissä 2000/53/EY (2) tarkoitettujen ”vanhat ajoneuvot”?
- 3) Jos näin on, otetaanko edellä mainituissa unionin oikeussäännöissä huomioon niille asetettujen päämäärien vuoksi myös ajoneuvot, jotka on Italian oikeusjärjestyksessä määritelty ”historiallista arvoa ja keräilyarvoa omaaviksi” niiden omaleimaisuuden säilyttämismahdollisuuden vuoksi?
- 4) Lisäksi kysytään, voidaanko SEUT 36 artiklassa tarkoitettua ”kulttuuriesineiden” – kuten ”vanhojen ajoneuvojen” – suojeluvuoroa, johon 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/60/EU 2 artiklan 1 kohdassa sekä romuajoneuvoista 18.9.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY johdanto-osan 10 perustelukappaleessa viitataan, kun sitä tarkastellaan Euroopan komission 29.5.2005 hyväksymän tieliikenneturvallisuuden eurooppalaisen toimintaohjelman 26 kohdan valossa, tulkita siten, että se antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden syrjivään verokohteluun, jossa verovapautusta sovelletaan ainoastaan ”erityistä historiallista arvoa ja keräilyarvoa omaaviin ajoneuvoihin”, vaikka tietyillä valtion muilla alueilla tällainen vapautus myönnetään laajemmin kaikille ”historiallista arvoa ja keräilyarvoa omaaville ajoneuvoille” yksinomaan niillä sovellettavien alue- tai maakuntalakien nojalla?
- 5) Siinä tapauksessa, että edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, antavatko mainitut unionin oikeussäännöt kuitenkin mahdollisuuden epäedullisempaan ja syrjivään verokohteluun, josta on säädetty lailla ”historiallista arvoa ja keräilyarvoa omaavien ajoneuvojen” osalta niiden huonon kunnon vuoksi ja joka lisää verorasitusta tällaisten ajoneuvojen päästöistä aiheutuvien saasteiden vuoksi ja heikentää niille tarkoitettua suojelua, rajoittaa niiden uusiokäyttöä eikä tarjoa kannustimia niiden säilyttämiselle?
- 6) Antaako SEU 52 artiklan 2 kohdassa ja SEUT 30 artiklassa vahvistettu tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaate ja siihen liittyvä tulleja vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden kieltäminen unionin tuomioistuimen näitä kysymyksiä koskevan oikeuskäytännön perusteella jäsenvaltiolle oikeuden soveltaa koko valtion alueella ”historiallista arvoa ja keräilyarvoa omaaviin ajoneuvoihin” syrjivää ja epäyhtenäistä verokohtelua, joka rasittaa sellaisella valtion alueella asuvan henkilön ajoneuvon omistusoikeuden siirtoa, jolla sovelletaan verovapautusta, henkilölle, joka asuu sellaisella valtion alueella, jolla on säädetty veronmaksuvelvollisuudesta?
- 7) Lisäksi kysytään, ovatko perusvapauksien suoja Euroopan alueella koskevat SEUT 18, 19, 20, 21, 45 ja 49 artikla ja välittömän ja välillisen syrjinnän kieltäminen, josta säädetään 29.6.2000 annetussa direktiivissä 2000/43/EY (3), esteenä jäsenvaltion alueella sovellettavalle epäedulliselle ja syrjivälle verokohtelulle, jossa ”historiallista arvoa ja keräilyarvoa omaavien ajoneuvojen” omistajia verotetaan eri tavalla ja sanktioidaan näin yksinomaan asuinpaikan perusteella?
- 8) Lopuksi kysytään, sallivatko tuomioistuinten vapauden, itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden periaatteet, jotka on vahvistettu ja joiden suojasta määrätään SEU 2 artiklassa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin turvaamiseksi Euroopan unionin alueella, sen, että jäsenvaltio kieltää lailla tuomareita tunnustamasta itsenäisesti tietyn ajoneuvon erityisen historiallisen ja keräilyarvon ratkaistaessa sitä, onko ajoneuvo verosta vapautettu, velvoittamalla tuomioistuimen ottamaan huomioon ainoastaan ratkaisut, jotka yksinoikeudella tähän tehtävään osoitettu yksityinen henkilö on niiden osalta tehnyt?

(1) Jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/60/EU (uudelleenlaadittu) (EUVL 2014, L 159, s. 1).

(2) Romuajoneuvoista 18.9.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY – Komission lausumat (EYVL 2000, L 269, s. 34).

(3) Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/43/EY (EYVL 2000, L 180, s. 22).